

Waarvoor is deze prijs?

De Einthoven dissertatieprijs is een initiatief van de Nederlandse Vereniging voor Cardiologie (NVVC) en het Netherlands Heart Institute (NLHI) voor de beste cardiovasculaire proefschriften in het afgelopen jaar.

Dit is één van de meest gerenommeerde prijzen in cardiologisch Nederland.

De jury, bestaande uit een bestuurslid van NLHI, voorzitter NVVC, voorzitter NVVC Concilium, voorzitter CVOI en voorzitter WCN, kiest de drie beste proefschriften uit. Deze drie worden gepresenteerd tijdens de 70th Translational Cardiovascular Research Meeting van het NLHI en de DCVA op donderdag 18 en vrijdag 19 juni 2026. Het aanwezige publiek kiest de uiteindelijke winnaar.

De winnaar zal tevens worden uitgenodigd om tijdens de openings sessie van het najaarscongres van de Nederlandse Vereniging voor Cardiologie (5 en 6 november 2026) een korte presentatie houden.

Naast de roem en erkenning zijn er ook drie geld prijzen te vergeven:

1e prijs€ 3.000 - 2e prijs€ 2.000 - 3e prijs€ 1.000.

Hoe kun je deelnemen?

Iedereen die in 2025 in Nederland is gepromoveerd op een cardiovasculair onderwerp en op dit moment werkzaam is of een opleiding volgt in Nederland, kan meedingen naar deze prijs. Weet je iemand die voor deze mooie prijs in aanmerking kan komen? Stuur dit bericht dan door!

Ding je mee, dan dien je de volgende documenten op te sturen:

- Proefschrift, verschenen in 2025 (bij voorkeur pdf bestand);
- Abstract van het proefschrift van maximaal 500 woorden, Engelstalig;
- PMIDs van jouw proefschriftpublicaties;
- Curriculum vitae.

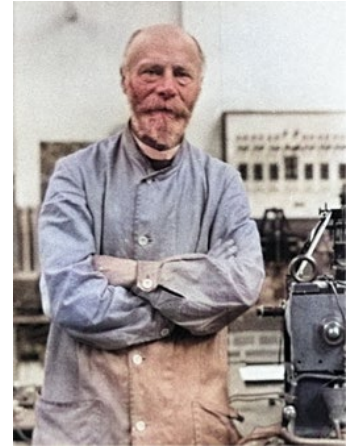
Stuur deze documenten naar: secretariaat@heart-institu.nl.

Uiterste inzenddatum: 1 februari 2026.

We zien uit naar de inzendingen.

Met vriendelijke groeten, namens de besturen van het NLHI en de NVVC,

Prof. dr .J.W. Jukema Prof. dr. J. van der Velden Dr. L.J. Wagenaar Prof. dr. J.P.S.Henriques

*Willem Einthoven
(Semarang, 27-5-1860 -
Leiden, 28-9-1927)
was een Nederlandse
arts en uitvinder van de
snaargalvano-meter,
waarmee hij praktisch
bruikbare
elektrocardiogrammen
(ECC) kon maken.
Hij ontwikkelde ook
terminologie voor het
interpreteren ervan.
In 1924 werd hij
hiervoor
onderscheiden met de
Nobelprijs voor
Fysiologie of
Geneeskunde.*